

Sigges material

RESENÄRER DEL 2

ETT SCENARIO I ALL ENKELHET AV TOBIAS WRIGSTAD

»...och det spelar ingen roll vilka medel man använder när det gäller att tillfredsställa sina materiella behov, t.ex. av pengar. Om man därvid dödar någon är det inget orätt. Det innebär blott en förändring av det fysiska tillståndet»

Ur »Den Magiska Cirkelns levnadsregler»

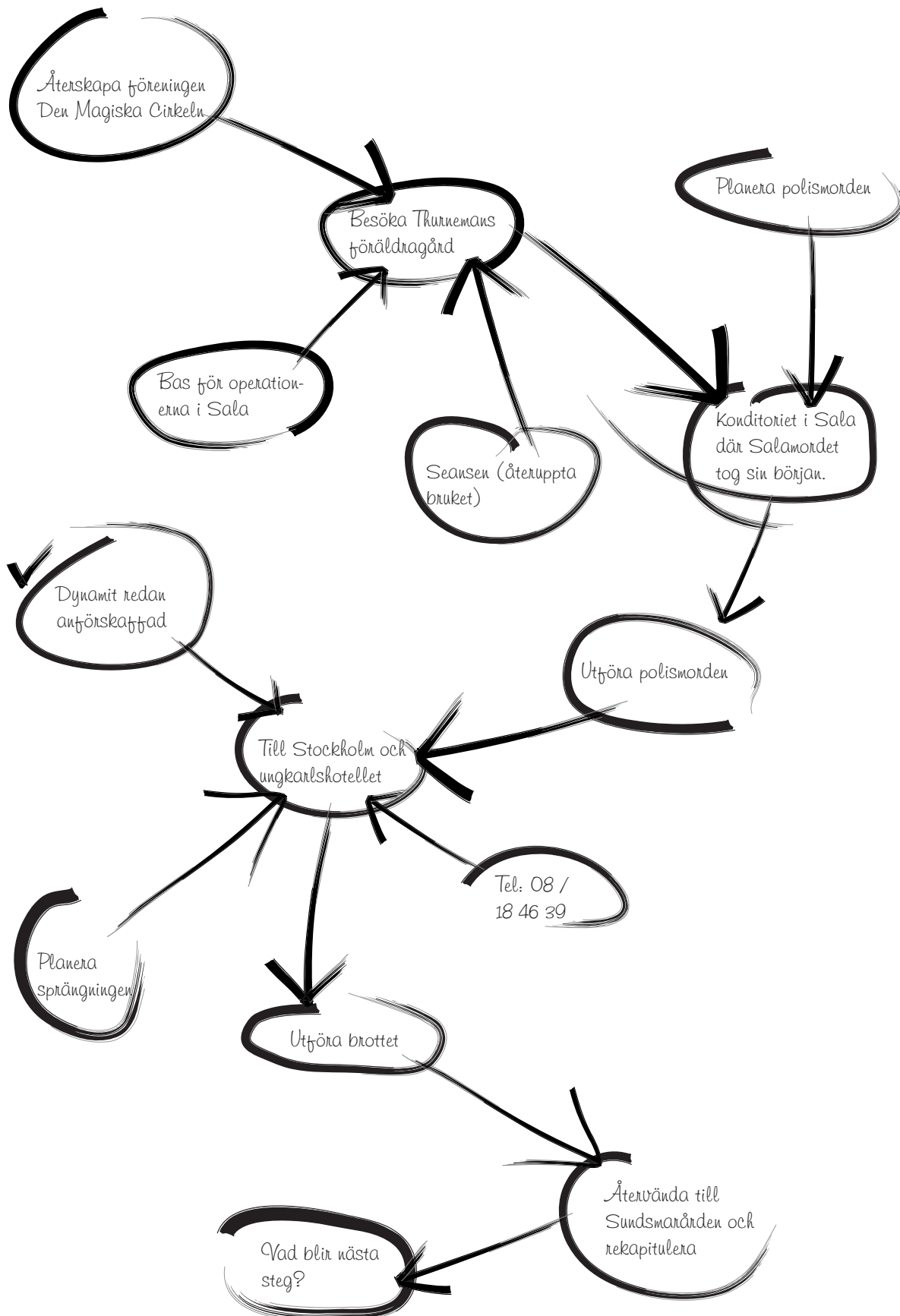
Om detta material

Detta är Sigges material om Salaligan som mer eller mindre ligger till grund för spelets handlingar. Jens Heimdal har frikostigt erbjudit sig att göra ordentliga dokument av dessa varför de ännu inte är klara. Det som här presenteras är grundstommen till dessa dokument. Scenariot går naturligtvis att spela med dessa dokument, men Jens dokument kommer förmodligen att bidra till spelkänslan på ett sätt som dessa helt datorfärdigade dito inte kan göra.

De färdiga dokumenten kommer att skickas ut eller tillhandahållas på plats på konventet beroende på tidsperspektivet. Materialet som presenteras här skall dessutom ytterligare skäras ned så att Sigge slipper läsa så mycket under och innan spelet.

Sigges plan

Beskrivningen av Sigges plan kommer att vara mer eller mindre en riktad graf (minns att Sigge är före detta forskarstuderande) som mer eller mindre ger följande information vid handen (se nästa sida):

Anteckningar från studie av Thurnemans seanser:

(Sigvard Knutsson 14/02 -71)

- 1) Thurneman placerade sina objekt på golvet, på mjuka kuddar, gärna i en cirkel.
- 2) Alla (inklusive Thurneman) höll varandra i händerna.
- 3) Thurneman placerade ett rökelsekar på golvet, mitt mellan objekten, och blandade en mixtur av diverse österländska oljor i karet och började att bränna under det.
- 4) När röken spred sig talade han till sina objekt, och visade de hur de skulle gå för att komma till rätt plats i sina drömmar.

Transcript från av Thurneman handskrivet protokoll från seans med med 'fröken D' (översatt från engelska)

Placerade henne på en dyna på golvet så att hon lutade sig bakåt och hennes huvud vilade bakåt på schäslongen. Jag tände under rökelsekaret som jag förberett tidigare med oljor ur krukor #2 och #6, lika delar. Jag försäkrade mig om att hennes puls var stilla och jämn och satte mig senare vid pianot där jag hade god uppsikt över hela rummet. Gasen spred sig och luften var tjock av gul rök. Mitt lugna pianospel och min sövande röst hade snart försatt henne i en hypnotisk sömn. Jag talade till henne om precis ingenting, om småsaker, verkligen, sådant som uppenbarligen ockuperar en kvinnas tankar. När hon inandats röken i nittio sekunder var det dags.

Jag talade till henne, frågade var hon befann sig. Alla befinner sig på olika ställen till en början, men knepet att få dem rätt är detsamma för alla. Man ber dem titta åt något håll och säger:

"Där ser du en tunnel, gå in i tunneln, sakta och försiktigt. Ta fasta på ljuset och följ det, men inte för fort, och titta alltid mot ljuset så att du inte tappar bort det."

Det verkar som om Thurneman följde med sina objekt in i seansen!

Beskrivning av AKTION ETT

1) Vi tar oss in på något sätt i polisstationen, det finns en disk därinne, men när man väl är bakom den är det öppet in till resten av stationen.

Den går att hoppa över om fotografierna jag fått är riktiga

2) Väl inne likviderar vi poliserna, de är förmodligen två stycken som jobbar nattetid, enligt vad jag lyckats få fram.

3) Flykt sker lämpligen i bil tillbaks till Sundsmargården eller motsvarande. Lämplig plats att placera flyktbilen!

Det finns patrullbilar ute, två stycken, men området är så stort att de förmodligen inte kommer till platsen förrän efter sex minuter. Är vi klara på sex minuter har vi inga problem med dem. Antingen väntar vi eller så ger vi oss av. Banken?

Det finns ingen bank att råna på detta sätt längre, ingen direktör har väl nycklarna, men vi får se det hela som en blandning av Thurnemans första mord, på taxichauffören, som han gjorde för att verifiera att han var av det rätta vinket, och polismorden. Jag tror inte att Thurneman skulle blivit besviken.

Beskrivning av aktion nummer två

1) Gömma väskorna i Centralpostens kundlokal

Dynamiten och väskorna
finns redan i vindsförrådet

2) En person står med den stora väskan till dess att det bara är tre minuter kvar

2.a) Om någon upptäcker de andra väskorna eller planen hotas på något annat sätt är plan två att denna person går tvärsöver gatan till Centralstationen och placerar väskan i ankomsthallen. (Denna smäll bör ge liknande effekt.)

Tredje väskan försedd med
utlösningmekanism, den
första detonationen får de
andra två väskornas
innehåll att explodera

3) När Centralpostens kundlokal är riggad går kvarvarande personer ned mot Handelsbanken, in i kundlokalen och inväntar smällen klockan 12:05

4) Vi hotar att spränga banken också och länsar bankvalvet och försvinner i folkvimlet utanför

Alla butikslarm i området
kommer att gå och ingen
kommer att ta särskild
notis om banklarmet går
också

Bildandet av Den Magiska Cirkeln

Det var 1929, när Thurneman var 21 år gammal, han bildade sin förening, vilken han gav namnet Den Magiska Cirkeln och betraktade som en underavdelning av den danska organisation som han påstod att hans vän och läromästare Andersen stod bakom. Vid starten hade föreningen fem medlemmar, nämligen Thurneman själv och fyra av hans jämnåriga i Sala. Av dessa skulle två komma att bli hans medbrottslingar vid flera av de senare iscensatta rånorden. Alla fyra undertecknade utan att tveka de av Thurneman utarbetade stadgarna, och det finns kanske anledning att undra om de verkligen hade läst igenom vad de satte sina namn under. Alltifrån föreningens bildande var det Thurnemans avsikt att få medlemmarna att utföra kupper, avsedda att skaffa fram pengar till föreningen, det vill säga i praktiken till Thurneman personligen för att bekosta hans så hett eftertraktade »yoga-utbildning». Detta framgick visserligen inte direkt av stadgarnas utformning, men Thurneman hade gett dem en så försåtlig formulering att han med hänvisning till stadgarna ansåg sig ha möjlighet att tvinga medlemmarna att utföra vilka illdåd som helst. Det var också med åberopande av att vederbörande hade undertecknat stadgarna som han åtskilliga gånger framöver med påminnande om den särskilda »hotparagrafen» lyckades få tveksamma och räddhågsna medlemmar att delta i rånorden eller hjälpa honom med diverse förberedelser till dessa.

Sigvard Nilsson-Thurneman, f. 14 nov 1908

Sigvard Nilsson-Thurneman led av en så svår psykisk abnormitet i sitt handlande och i sin inställning till de moraliska grundbegreppen att han alltfjämt får anses sakna motstycke i den svenska kriminalhistorien. Om hans sällsynta farlighet vittnar häradsrättens särskilda uttalande efter domarnas avkunnande, enligt vilket Thurneman »aldrig mer borde återfå frihetens bruk». Professor Olof Kinberg, en av sin samtids mest framstående psykiatrer, som undersökte ligamedlemmarnas mentala tillstånd, skrev i slutomdömet om Thurneman bl.a. »Salaligans brott härrör i sista hand från en djupt abnorm individ och är till sin natur så fantastiska och egenartade att man saknar anledning befara en upprepning i samma eller likartad form.»

Från tidiga ungdomsår hyste Thurneman ett passionerat intresse för magi i olika former. Han slukade begärligt all litteratur i ämnet som han kom över och gjorde hypnotiska experiment under bisarra former. Och det dök under utredningen och rättegången upp åtskilliga vittnesmål om hans Övernaturliga krafter och hans sällsynta förmåga att påverka sin omgivning, vilket då också skulle förklara att han under en så lång tid som de sex åren mellan 1930 och 1936 lyckades förmå ett avsevärt antal

vanliga hyggliga Salaungdomar, av vilka flertalet aldrig haft en tanke på att begå grova brott, att delta i de hemska gärningarna och även hålla tyst med sina förehavanden. Men att en grupp rånvändare kunde gå omkring i den lilla idylliska staden Sala i årtal utan att någon reagerade för deras då och då anmärkningsvärda pekuniära utsvävningar vittnar om en häpnadsväckande ineffektivitet från ordningsmaktens sida. Det fanns vid den här tiden ännu ingen riksmordkommission, utan utredningar av det här slaget sköttes till stor del av den lokala polismyndigheten, och dess representanter i Sala var ingalunda vana vid att ställas inför uppgifter av den här omfattningen. Men så fick man också senare utstå mycken kritik för slapphet och oförmåga att dra enkla slutsatser.

Salamordet

Sitt första mord utförde Thurneman som ett prov, ett test av sig själv att han kunde mörda, att han var så stark som han trodde. Han beställde en taxi från stadskärnans telefonhytt och uppgav namnet Gottfried Johansson från Enköping. Bilcentralen skickade ut droskbil nummer 17 körd av taxichauffören Sven Eriksson. Thurneman uppgav Västerås som resans mål och gick och satte sig att vänta på ett konditori i närheten där han hann avverka fyra sidor och notiserna innan gummidäcken på taxibilen, en Whippet Overland av 1929 års modell, knastrade till i gruset utanför. Thurneman betalade för sig och gick ut mot den väntande taxibilen. Han slog sig ned i baksätet med sin paket omslaget i brunt kräppapper och taxibilen for åstad.

När man var kommen en tredjedel började Thurneman plötsligt att ändra sig, han uppgav plötsligt annan destinationsort, och bilen vek av på allt mindre vägar för att ta sig till det nya målet. Inte mindre än fyra gånger upprepades denna procedur och för varje gång kom taxichauffören längre in i skogen och de obebodda delarna av Salanejden. Till slut började Eriksson ana oråd och härsknade till. Han meddelade att han tänkte köra Thurneman till Västerås som först var avtalat och sedan fick det vara bra med det. Thurneman insåg att det var dags att skrida till handling och började öppna sitt bruna paket.

I paketet låg en revolver och med denna tvingade Thurneman bilen att stanna vid vägrenen. Sedan sköt han Eriksson i bakhuvudet med ett skott och vräkte över denne i passagerarsätet. Exakt vad som sedan hände finns inte beskrivet av någon tillförlitlig källa, men faktum är att taxichauffören hittades nästa dag den 15:e november av en präst som kom förbicyklande. Han hade vränts ned i Sörboån och taxibilen hade gömts i ett skogsparti en knapp mil från platsen. Plånbok och allt annat av värde var kvar, det enda Thurneman hade tagit var mannens liv och han hade nu bevisat att han var redo att initiera projektet.

Kölforsmorden

Morden i Kölfors var Den Magiska Cirkelns första »riktiga» lagbrott. Jansson hade en längre tid varit arbetslös innan han fick arbete som vägarbetare av Arbetslöshetskommissionen och bodde vid tiden för Kölforsdramat strax utanför orten i en arbetarbarack tillsammans med andra tillfälliga vägarbetare. Man arbetade på en liten vägsträcka utanför Kölfors strax intill vägarbetareförläggningen där avlöningspengarna för bland annat vägarbetarna förvarades. Detta visste Jansson och därmed så småningom också Thurneman. Jansson hade tagit reda på att arbetsledaren schaktmästaren Axel Kjellberg, samt förläggningens hushållerska Karin Holmberg vistades ensamma med pengarna strax innan löneutbetalningarna och strax före midnatt, natten till den 5 september 1933 skred ligan till verket. Utklädda till polismän i uniformer anskaffade genom bekanta hos två olika skräddare i Stockholm tog sig Abrahamsson och Thurneman fram till vägarbetareförläggningen ledandes Jansson i hampan. Jansson var spritkär, det visste Kjellberg, som därför hyste en stark motvilja mot honom. Därför skulle han mer än gärna öppna för poliserna när dessa lät meddela att man gripit en misstänkt hembrännare och krävde assistans.

Man knackade på dörren och gjorde artigt honnör för den öppnande Kjellberg. Kjellberg bjöd poliserna kliva in och Thurneman föste Jansson framför sig. Så fort Jansson klivit in i farstun steg han åt sidan för att lämna skottlinjen fri för Thurneman som genast höjde sitt gevär och avlossade ett skott. Jansson sjönk till marken och blev liggande. Thurneman och Abrahamsson steg in efter Jansson och stängde dörren bakom sig för att den följande skottlossningen inte skulle höras långt.

Efter att ha dödat både Kjellberg och fröken Holmberg genomsöktes Kjellbergs kläder efter nyckeln till kassaskåpet. När kassaskåpet länsats på sitt innehåll, ungefär 10,000 kronor, satte man eld på huset och lämnade det efter att ha låst och reglat både kassaskåp och ytterdörr. Jansson smög tyst tillbaka till sin sovplats i arbetarebarackerna ett stycke därifrån och Thurneman och Abrahamsson bytte om till civila kläder och tog sig på cykel till sin flyktbil som de parkerat ett par kilometer därifrån. När branden upptäcktes deltog Jansson ivrigt i släckningsarbetet.

Branden i Västerfärnebo

Det cirkulerade ett rykte i trakten att den litet underliga gumman Mathilda Blomkvist hade stora kontanta tillgångar, ett rykte som underblåstes inte minst av det faktum att hon hade ett antal påsar och kassar med viktiga saker som hon aldrig släppte ifrån sig, inte ens när hon åkte in till Sala. Hon bodde ensam i en liten stuga en halv mil utanför Sala. Thurneman kände naturligtvis till ryktet och man beslöt sig att ta livet

av gumman för att komma åt hennes pengar. Man utarbetade en plan för detta som involverade att man borrade hål i väggen strax bredvid gummans säng och ledde in bilavgaser så att hon först blev medvetlös och sedermera avled av syrebrist. När man var säkra på att gumman verkligen var död hade man tagit sig in i huset och letade igenom det i jakt på pengarna. Det enda man hittade var dock en massa skräp och värdelösa pråliga tygbitar med mera som utgjorde den »skatt» som gumman alltid släpade med sig. För att dölja brottet beslöt man sig att sätta eld på kåken och mycket riktigt avslöjade ingen att brott förekommit förrän när Thurneman berättade om det under rättegången 1936. Bytet från brottet blev fattiga 6,50 men Thurnemans plan visade sig fungera felfritt.

Brotten som aldrig hann begås

Två brott var planerade för att slutföra Den Magiska Cirkelns arbete, men som aldrig hanns genomföras innan ligan greps. De var båda excellerande i kallsinnighet – det första involverade fem människors död och det andra säkerligen ett trettiotal.

Thurneman visste att det bara fanns fyra polismän i Sala nattetid och att av dessa fyra var två stationerade på polisstationen och två patrullerade staden. Dessa två lag löste av varandra vid tretiden på morgonen. Thurnemans plan gick ut på att man strax innan avlösningen skulle ta sig in på polisstationen och likvidera de två poliserna. Sedan skulle man invänta de andra två som var på ingång och när dessa infann sig även likvidera dessa. Sedan skulle Salas samtliga poliskår vara avrättad och fältet ligga öppet för Den Magiska Cirkelns aktiviteter. Det som nu skulle ske var att man ringde till bankdirektör Augustsson för att meddela denne att banken just nu var utsatt för ett rånförsök. Bankdirektören skulle även uppmanas att återringa till polisstationen för att verifiera att larmet var äkta. Sedan skulle denne komma med nycklarna till banken så att man kunde överraska tjuvarna. När bankdirektören anlät och likviderats och befriats från sina banknycklar skulle det inte vara några problem att länsa bankvalvet.

Det andra brottet involverade femton kilon dynamit. Målet var att råna en annan bank, men denna gång en mer välförsedd bank än Salas enskilda bank. Man skulle råna Handelsbanken på Vasagatan i Stockholm, Sveriges näst största bank. För detta ändamål behövde man en avledande manöver – man skulle spränga Centralposten som låg litet längre ned på samma gata. I rusningstid. Detta skulle köpa den tid och förvirring man behövde för att i lugn och ro kunna länsa bankvalvet och försvinna i virrvarret med bytet.

Hemliga sällskapet DMC

Dess indelning, lagar och förordningar

Hemliga sällskapet **DMC** indelas i tre stora huvudgrupper:

- 1) *Triangeln*, ett triumvirat bestående av endast tre medlemmar.
- 2) *Inre cirkeln*, bestående av ett begränsat antal medlemmar. (Inre cirkeln indelas vidare i tre kretsar).
- 3) *Yttre cirkeln*, bestående av ett någorlunda begränsat antal medlemmar.

Grundlagar, antagna för sällskapet DMC

- A.1) Som högsta ledning över sällskapet står *Triangeln*, vilken äger absolut bestämmanderätt över alla sällskapets aktiva handlingar.
- A.2) Såsom näst högsta ledning över sällskapet står **SHD** (*Sällskapets Högsta Domstol*), vilken tillsättes på obestämd tid av medlemmar ur *Inre cirkeln*. **SHD** äger fatta avgörande beslut i alla sällskapets ekonomiska frågor.
- B) För brott mot sällskapets säkerhet utkräves omedelbart straff, varom **SHD** äger fatta beslut.
- C) Medlem i någon av sällskapets båda cirklar äger icke rätt att känna någon annan medlems verkliga namn.
- D) Medlem i aktiv tjänst, vilken vägrar lyda order, faller under **SHD**:s tredje grad.
- E) Medlem försättes i aktiv tjänst efter order från **SHD**.
- F.1) Medlem i aktiv tjänst får icke förtära alkohol. (Tillstånd kan i undantagsfall meddelas av **SHD**).
- F.2) Aktiv tjänst skall ha en påföljd av tre månader, under vilken tid även absolut förbud mot alkohol föreligger (Tillstånd meddelas i undantagsfall av **SHD**).
- G) Medlem i aktiv tjänst, vilken byter vistelsort, skall skyndsamt ingiva rapport därom till närmaste agent med fullmakt att mottaga sådan rapport.
- H) Medlem, vilken märker något misstänkt inom **DMC**, skall genast ingiva rapport därom till agent med fullmakt från **SHD** att mottaga sådan rapport.
- I) Lämpliga aspiranter på medlemskap i sällskapet utses vid behov av medlemmar ur *Inre cirkeln*, varefter aspiranternas namn och olika företräden meddelas *Triangeln*, vilken äger fatta beslut om inval.
- J) Medlemskap i **DMC** gäller för livstid samt är utträde ur sällskapet förbjudet. (Medlem kan dock på begäran försättas i passiv tjänst efter skriftlig hänvändelse till **SHD**).